

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิติพัฒน์ นนทปัทมะคุลย์. ปัญหาการทารุณกรรมและการปล่อยปละละเลยเด็ก : แนวความคิดและความตระหนักต่อปัญหาของนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.
- กมลสินทร์ หินิจภูวดล. "อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก : สิทธิเด็กในประเทศไทย". เอกสารประกอบการสัมมนา โครงการเวทีความคิดเพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทย เรื่อง ทิศทางกระบวนการยุติธรรมไทยในการคุ้มครองสิทธิเด็ก, 2542.
- งามพิศ สัตย์สงวน. การวิจัยทางมานุษยวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- งามพิศ สัตย์สงวน. การบริหารสังคม. โครงการศึกษาต่อเนื่องจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- งามพิศ สัตย์สงวน. ประสบการณ์วิจัยทางมานุษยวิทยาข้ามวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- งามพิศ สัตย์สงวน. หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- งามพิศ สัตย์สงวน. มานุษยวิทยากายภาพ : วิวัฒนาการทางกายภาพและวัฒนธรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- งามพิศ สัตย์สงวน. วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทยและนานาชาติ. กรุงเทพมหานคร:รามการพิมพ์, 2541.
- จรัสชา นิตย์สุวรรณ. ทัศนะของนักวิชาการต่อปัญหาการทารุณกรรมเด็กในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. เอกสารประกอบการสอน วิชา จิตวิทยาสังคม : ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะแพทยศาสตร์, ภาควิชากุมารเวชศาสตร์, โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
 สภากาชาดไทย และสำนักอนามัยกรุงเทพ. คู่มือการมีส่วนร่วมในการค้นหา ป้องกัน
 บำบัดฟื้นฟู สภาพเด็กถูกทอดทิ้งและเด็กถูกกระทำทารุณ. เอกสารประกอบการสัมมนา
 เจริญปฏิบัติกร , 2537.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะแพทยศาสตร์, และคณะ. การคุ้มครองเด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กถูก
 กระทำทารุณ และเด็กถูกละเมิดสิทธิในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลง
 กรณ์มหาวิทยาลัย , 2539.

ชลธิศ ตั้งเจริญ, ประวัติแนวคิดทางสังคม, ม.ปท., ม.ป.ป.

ต่อพงษ์ พงษ์เสรี. ปัญหาการใช้มาตรการคุ้มครองสิทธิเด็กจากความรุนแรงในครอบครัว.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

เทอดไทย ศรีลัมพ์. ปัญหาเด็กและเยาวชนไทยในสภาพการณ์ปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร :

โรงเรียนนายร้อยตำรวจ, 2538.

ไทยรัฐ. (3 พฤษภาคม 2542).

ไทยรัฐ. (6 สิงหาคม 2542).

ธรรมบุญ เหล่าสกุลพร. บทบาทของงานสังคมสงเคราะห์ในการคุ้มครองเด็กซึ่งถูกกระทำทารุณ
 กรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

นพมาศ ชีรเวทิน. จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

นวลจันทร์ ทิศนชัยกุล. อาชญากรรม (การป้องกัน : การควบคุม). นนทบุรี : พรทิพย์การพิมพ์.

นาถวดี พิภคอง. มาตรการคุ้มครองเด็กที่ถูกทำร้ายโดยบุคคลในครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 โทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

นิเทศ ดินณะกุล. "สถาบันสังคม". สังคมและวัฒนธรรม : สถาบันสังคม. กรุงเทพมหานคร :
 สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

นิเทศ ดินณะกุล. "วัฒนธรรมข้าวในเทือกเขาค้อ". วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทยและนานาชาติ.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

บ้านเมือง. (2 ธันวาคม 2542).

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย.

กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

- ปริญญา รัฐมนตรี. บทบาทของศาลเยาวชนและครอบครัวในการคุ้มครองเด็กจากการทารุณกรรมโดยบุคคลในครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- พรพรรณ พิทักษ์พงศ์. การวิเคราะห์การนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับการละเมิดเด็กที่ปรากฏในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ สาขานิติศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ภาวนา ใช้สงวน. มนุษย์งานตัวน้อย. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพค.), 2539. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. คณะสังคมศาสตร์. ภาควิชาจิตวิทยา. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : เนติกุลการพิมพ์, 2541.
- ระพีพรรณ คำหอม. แนวความคิดใช้ครอบครัวเป็นฐานการให้บริการ. สถาบันครอบครัว : มุมมองของนักสวัสดิการสังคม. กรุงเทพมหานคร : J.PRINT, 2537.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พรินติ้ง, 2532.
- วราภรณ์ ดวงจันทร์. การศึกษาความคิดเห็นเด็กชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางต่อปัญหาสามี ทบตี ทำร้ายร่างกายภรรยา ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กชายในบ้านกรุณา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- วัชรินทร์ ปังเจกวิญญูสกุล. "มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิเด็ก". เอกสารประกอบการสัมมนา โครงการเวทีความคิดเพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทย เรื่อง ทิศทางกระบวนการยุติธรรมไทยในการคุ้มครองสิทธิเด็ก, 2542.
- วัลลภ ดังคณานุกรณ์. คิดเพื่อเด็กโดยครูหุຍ. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิสร้างสรรเด็ก, 2540.
- วิฑิต มั่นตาภรณ์. เอดส์ และสิทธิเด็ก : ผลกระทบต่อประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์เครือข่ายสิทธิเด็กเอเชียเนืท . 2537.
- วิศิษฐ์ ฉัตรกริช. มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิเด็กทางครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ศรีสุภา แก้วประพาฬ. วิชาการน่ารู้ : การช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณกรรมเป็นหน้าที่ของใคร?วารสารการประชาสงเคราะห์
- ศุทธิณี สันตะบุตร. รายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง การทารุณทางเพศต่อเด็ก. กรุงเทพมหานคร : สมาคมสวัสดิการเด็กในประเทศไทย, 2537.

สมศรี กิจชนะพาณิชย์, ทองทิพ สุนทรชัย และจรัญญา วงษ์พรหม. “รายงานวิจัย เรื่อง บทบาทสถาบันครอบครัวในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก (แรกเกิดจนถึง 6 ปี) บนเส้นทางแรงงานอพยพจากอีสานสู่กทม.”, 2540.

สมลักษณ์ ขนอม. การคุ้มครองสิทธิเด็กในประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กถูกทารุณกรรมในครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. สังคมวิทยาภาวะสูงอายุ: ความเป็นจริงและการภาคการณในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สราญภัทร อนุมิตรราชกิจ. กระบวนการแสวงหาข้อมูลข่าวสารและวิธีการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ ในการช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต คณะนิเทศศาสตร์ สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมวิทยาปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

ศาริกา ธิดิตุทธิ. การฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคมของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

สำหรี จิตตินันท์. ปัญหาการล่วงเกินทางเพศ. แพทย์ดีเด่นของแพทยสภา ประจำปี 2541. กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์.

สุดสงวน สุธีสร. รายงานการศึกษาวิจัยเรื่อง ความรุนแรงในครอบครัว กรณีประทุษร้ายร่างกายและทางเพศต่อเด็กในสังคมไทย. 2540.

สำหรี จิตตินันท์. รายงานฉบับนี้มีคำตอบ ตอน การบำบัดเหยื่อเด็กที่ถูกทารุณกรรม (26 พ.ค. 2542).

สุรพล กาญจนะจิตรา. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์, ม.ป.ท., ม.ป.ป.

สุพัตกร เวศม์วิบูลย์. สภาวะทางจิตสังคมของเด็กหญิงที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ ในศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและมูลนิธิคุ้มครองเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สุพัตรา สุภาพ. หัวหน้าโครงการ. พฤติกรรมทัศนคติของผู้ใช้รถใช้ถนนต่อมาตรการแก้ไขปัญหารถจักรยานในกรุงเทพมหานคร. สถาบันดำรงราชานุภาพ, 2540.

สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2542.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 21. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2542.

- ศุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรม ค่านิยม : ครอบครัว : ศาสนา : ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- ศุพัตรา สุภาพ. เรื่องวุ่น วัยรุ่นไฮเทค. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- ศุพัตรา สุภาพ. พัฒนาการปัญหาจราจร และมาตรการแก้ไขปัญหาจราจรในสามทศวรรษ (ระหว่าง พ.ศ.2507-2539). สถาบันดำรงราชานุภาพ, 2542.
- ศุพัตรา สุภาพ. “วัฒนธรรมข้าว... วิถีชีวิตแบบไทยๆ จริง” อ้างถึงใน งามพิศ สัตย์สงวน. บรรณาธิการ วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทยและนานาชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ศุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่มที่ 1). กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- ศุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่มที่ 2). กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- ศุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่มที่ 3). กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- ศุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่มที่ 4). กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- ศุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่มที่ 5). กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- ศุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่มที่ 6). กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- อรพรรณ เมฆสุภะ. “ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาเด็กถูกทอดทิ้งและถูกกระทำทารุณ(ด้านเด็กและบิดามารดา). เอกสารประกอบอบรม เรื่อง คุรุกับการมีส่วนร่วมในการค้นหา ป้องกัน บำบัดฟื้นฟู สภาพเด็กถูกกระทำทารุณ. ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย และสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร, 2539.
- อรสม สุทธิสาคร. อาชญากรรมเด็ก? กรุงเทพมหานคร : วิริยะสุรกิจ, 2543.
- อภิรดี ศิริแก้ว. ความรู้ด้านการทารุณกรรมเด็ก และการรับรู้ในบทบาทการช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณกรรมของครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.
- อัมพล สุอำพัน. “กลุ่มอาการทารุณเด็ก”. เอกสารประกอบอบรม เรื่อง คุรุกับการมีส่วนร่วมในการค้นหา ป้องกัน บำบัดฟื้นฟู สภาพเด็กถูกกระทำทารุณ. ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย และสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร, 2539.

อําภา เหล่ากักดี. สาเหตุแห่งการกระทำผิดของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

ภาษาอังกฤษ

Aboud, F.E. Health psychological in global perspective. Thousand Oakes ,Calif. : Sage
publications. 1998.

Bannister, A. From hearing to healing : working with the aftermath of child sexual abuse. 2 nd
ed. Chichester , West Sussex : Wiley, 1998.

Blumental, I. Child abuse : a Handbook for health care practitioners. London : Edward
Arnold. 1994.

Botton, B.L., Goodman, G.S. International perspective on child abuse and children's testimony
: psychological research and law. Thousand Oakes ,Calif. : Sage publications. 1996.

Brown, K. Preventing family violence. Chichester : Wiley, 1997.

Cooper, D.M. Child abuse revisited children, society and social work. Buckingham : Open
University Press, 1993.

Deaton, W. The child sexual abuse custody dispute annotated bibliography. Thousand Oakes
,Calif. : sage Pub. 1995.

Eli, H. Newberger. Child Abuse. Boston : Little Brown. 1982.

Holden, G. W. , Geffner, R. and Jouriles, E.N. Children exposed to marital violence : theory,
research and applied issued. Washington, D.C. : American Psychological Association,
1998.

Kalisch, B.J. Child abuse and neglect : an annotated bibliography. Westport. Conn. :
Greenwood Press , 1978.

Kempe, R.S. and Kempe, C.H. Child Abuse. Cambridge Mass : Harvard Univ. Press. 1979.

Marter, P. Child abuse : the educational perspective. England : basil Blackwell, 1988.

Myer, J.E. Legal issues in child abuse and neglect practice. 2 nd ed. Thousand Oakes ,Calif. :
Sage publications. 1

Nithet Tinnakul. The Slum Neighborhood : "Community Saved" A Literature Review. Thai Journal of Development Administration. January, 1987.

Proceeding of Asian Conference on Child abuse & neglect (3 rd : Jan. 8-11, 1993 : Kuala Lumpur, Malaysia) .Child abuse and neglect : Asian perspectives. Kuala Lumpur : Malaysia Council for child welfare, 1993.

Stevenson, O. Child abuse : professional practice and public policy. New York : Harvester Wheatsheaf, 1989.

Wallace, H. Family violence : legal, medical and social perspective. Boston : Allyn and Bacon, 1996.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

เรื่อง

ทัศนคติต่อการทารุณกรรมเด็กในครอบครัว

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

1. อายุปัจจุบัน.....ปี
2. เพศ

☐ 1. ชาย	☐ 2. หญิง
---------------------------------	----------------------------------
3. สถานภาพการสมรส

☐ 1. โสด	☐ 2. สมรส (ทั้งกรณีจดทะเบียนสมรสและไม่จดทะเบียนสมรส)
☐ 3. แยกกันอยู่	☐ 4. หม้าย
☐ 5. หย่าร้าง	
4. จำนวนบุตร.....คน
5. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	☐ 2. ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป หรือเทียบเท่า
--	--
6. อาชีพปัจจุบัน

☐ 1. ไม่มีงานทำ	☐ 2. รับราชการ
☐ 3. ถูกจ้าง	☐ 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....
7. รายได้ต่อเดือน.....บาท

8. ท่านเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณกรรมเด็กในครอบครัวจากที่ใดบ้าง (โปรดเรียงเฉพาะ 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย โดยใส่หมายเลข 1, 2 หรือ 3 ตามลำดับ ไว้หน้าตัวเลข)

- () 1. โทรทัศน์
- () 2. วิทยู
- () 3. หนังสือพิมพ์
- () 4. นิตยสารหรือ สิ่งตีพิมพ์อื่นๆ
- () 5. จากคำบอกเล่า
- () 6. พบเห็นด้วยตนเอง
- () 7. ไม่เคยทราบเรื่องมาก่อน

9. ท่านคิดว่าปัญหาการกระทำทารุณกรรมเด็กมีความรุนแรงในระดับใด

- () 1. รุนแรงมาก ควรรีบดำเนินการแก้ไข
- () 2. รุนแรงพอๆ กับปัญหาอื่นๆ
- () 3. ไม่ค่อยรุนแรง
- () 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 : ความเข้าใจเกี่ยวกับการกระทำทารุณกรรมเด็กโดยบุคคลในครอบครัว

ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
การทารุณกรรมเด็กโดยทั่วไป						
1	เด็กที่ถูกทารุณกรรมจะมีผลต่อการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์					
2	การทารุณกรรมเด็กในครอบครัวมักจะพบเห็นในครอบครัวชนชั้นล่าง คือ รายได้ต่ำ การศึกษาน้อย					
3	การทารุณกรรมเด็กในครอบครัวเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญมากปัญหาหนึ่ง ควรริบหาทางแก้ไข					
4	ถ้าเด็กคือมาก ชนมาก เกเรไม่เชื่อฟังพ่อแม่ผู้ปกครอง สามารถลงโทษเด็กอย่างรุนแรงได้					
5	เด็กที่มีปัญหาด้านจิตใจ อารมณ์แปรปรวน มีนิสัยเกเร ชอบความรุนแรง บุคลิกภาพก้าวร้าว เป็นผลมาจากการถูกทารุณกรรม					
6	เด็กที่ถูกทารุณกรรมมีแนวโน้มที่จะถูกกระทำทารุณกรรมซ้ำอีก					
7	การเลี้ยงลูกแบบ“รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี”เป็นสุภาษิตที่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงลูกของสังคมไทย					
8	ปัญหาการทารุณกรรมเด็กในครอบครัว มักพบในประเทศที่ด้อยพัฒนามากกว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว					
9	ปัญหาการทารุณกรรมเด็กในครอบครัวในประเทศไทยเกิดขึ้นไม่เกิน 10 ปีที่ผ่านมา					
10	ปัญหาการทารุณกรรมเด็กในครอบครัวเป็นปัญหาที่มีความสำคัญน้อยกว่าปัญหาอื่นๆ ในสังคม ดังนั้น ยังไม่ควรริบดำเนินการแก้ไข					

ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
รูปแบบการทารุณกรรม						
11	การทารุณกรรมเด็กเป็นการที่พ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ที่ดูแลเด็กเขียนตี ลงโทษเด็กรุนแรงเกินไป เช่น ตีเด็กจนเลือด ตบหน้าเด็ก จับศีรษะกระแทกผนังหรือพื้น เอาหูหรือตัวเอาตารีดนาบ เป็นต้น รวมทั้งล่วงเกินทางเพศ					
12	เด็กที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสกปรก ร่างกายสกปรกมอมแมม มีอาการหวัด ไอ มีอาการเจ็บป่วยแต่ไม่ค่อยได้รับการรักษา ถือว่าเป็นเด็กที่ถูกทารุณกรรม ไม่ว่าเด็กนั้นจะมีพ่อแม่หรือผู้ปกครองหรือไม่ก็ตาม					
13	การที่เด็กถูกบังคับจากพ่อแม่ หรือผู้ปกครองให้มีเพศสัมพันธ์ในรูปแบบใดก็ตาม เป็นการทารุณกรรมเด็ก					
14	พ่อแม่ ผู้ปกครองใช้คำพูดว่ากล่าว ต่ำหนีดเด็กอย่างรุนแรง ประจานเด็กต่อหน้าผู้อื่น ใช้คำพูดหยาบคาย คำพูดที่ทำร้ายจิตใจ ทำให้เด็กเกิดความสะเทือนใจ อับอาย เป็นการทารุณกรรมเด็ก					
15	พ่อแม่หรือผู้ปกครองที่ไม่แสดงความรักความอบอุ่น ไม่เอาใจใส่ หมางเมินกับเด็กอยู่เสมอ เป็นการทารุณกรรมเด็ก					
16	การที่พ่อแม่ผู้ปกครองบังคับให้เด็กเรียนพิเศษทุกวัน จนไม่มีเวลาพักผ่อน และไม่ได้ทำกิจกรรมที่สนุกสนานเหมาะสมตามวัน ถือว่าเป็นการทารุณกรรมเด็ก					

ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
สาเหตุการทารุณกรรมเด็ก						
17	ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ส่งผลกระทบต่อระบบครอบครัวเป็นอย่างมาก เพราะทำให้ครอบครัวแตกแยก เกิดการทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว เป็นต้น เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการทารุณกรรมเด็ก					
18	สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กถูกทารุณกรรม อาจเกิดจากการที่เด็กพิการ มีร่างกายอ่อนแอ คือรับเป็นต้น					
19	สาเหตุของการเกิดการทารุณกรรมเด็กในครอบครัว ส่วนหนึ่งมาจากการเสื่อมคุณธรรม ศีลธรรม และจริยธรรมทางสังคม					
20	สาเหตุหนึ่งของการทารุณกรรมเด็กในครอบครัว คือ การที่แต่งงานขณะอายุน้อยและยังไม่มีความพร้อมในการที่จะรับผิดชอบต่อครอบครัว					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 : ความรู้ดีหรือความคิดเห็นต่อปัญหาการทารุณกรรมเด็ก

ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ปัญหาการทารุณกรรมเด็กโดยทั่วไป						
1	นโยบายการพัฒนาประเทศโดยมุ่งเน้นแต่เพียงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบต่อระบบโครงสร้างของครอบครัว ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย เช่น ความรุนแรงในครอบครัว เด็กเร่ร่อน โสเภณีเด็ก การทารุณกรรมเด็ก เป็นต้น					
2	เด็กทุกเชื้อชาติ ทุกชนชั้น มีสิทธิได้รับการปกป้องจากการทารุณกรรมอย่างเท่าเทียมกัน					
3	สังคมไทยมีค่านิยมความกตัญญู จึงทำให้เด็กที่ถูกทารุณกรรมไม่กล้าแจ้งความ ขอความช่วยเหลือ หรือไม่กล้าบอกความจริงให้ผู้อื่นทราบ					
4	เด็กที่ถูกทารุณกรรมเมื่อโตขึ้นจะมีบุคลิกภาพที่ชอบความรุนแรง และทำร้ายผู้อื่น หรือจะกระทำทารุณกรรมต่อบุตรของตน					
5	ประชาชนทั่วไปในสังคมยังไม่ค่อยตระหนักและเห็นความสำคัญของปัญหาการทารุณกรรมเด็ก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่ได้เกิดในครอบครัวของตน					
การปฏิบัติต่อเด็กที่ถูกทารุณกรรม						
6	เด็กที่ถูกทำร้ายร่างกาย ลงโทษทัณฑ์ด้วยความรุนแรงโดยบุคคลในครอบครัว บุคคลภายนอก ครอบครัวไม่ควรเข้าไปก้าวก่าย เพราะถือว่าเป็นวิธีการอบรมสั่งสอนของแต่ละครอบครัว					

ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
7	ถ้าเด็กถูกทำทารุณกรรมจนได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรง ควรจะรีบดำเนินการแยกเด็กออกจากครอบครัวในทันที					
8	หากพบเห็นเด็กถูกทำทารุณกรรมในครอบครัว ท่านจะรีบหาทางช่วยเหลือทันที ไม่ว่าท่านจะรู้จักกับพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กหรือไม่ก็ตาม					
9	เมื่อเด็กถูกทำทารุณกรรมทางเพศ ควรจัดให้ให้มีข้าราชการตำรวจหญิงเป็นผู้สอบสวนคดีโดยเฉพาะ					
10	เมื่อพบเห็นการทำทารุณกรรมเด็กภายในชุมชนของตน คนในชุมชนนั้นควรจะเข้าไปช่วยเหลือเด็กทันที					
ตัวผู้กระทำการทารุณกรรมเด็ก						
11	พ่อแม่ หรือผู้ปกครองของเด็ก มีสิทธิที่จะลงโทษเด็กด้วยวิธีการใด หรือรุนแรงเพียงใดก็ได้					
12	พ่อแม่หรือผู้ปกครองที่ทำทารุณกรรมเด็ก ส่วนใหญ่มักจะมีประวัติการถูกทารุณกรรมมาก่อนในวันเด็ก					
13	พ่อแม่หรือผู้ปกครองที่ชอบทารุณกรรมเด็ก ควรจะถูกลงโทษอย่างรุนแรง เพื่อจะได้เกิดความเกรงกลัว และไม่คิดที่จะกระทำอีก					
14	ผู้ใหญ่ทุกคนมีหน้าที่ในการปกป้องดูแลเด็ก แม้ว่าจะไม่ใช่นุทรหลานของคนที่ก็ตาม					

ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
หน่วยงานในการให้ความช่วยเหลือเด็ก						
15	หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ทำงานด้านการช่วยเหลือเด็กที่ถูกกระทำทารุณกรรมมีผู้น้อย อาจทำให้ไม่สามารถทำงานได้อย่างทั่วถึง					
16	สื่อมวลชนแขนงต่างๆ มีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการทารุณกรรมเด็ก การประชาสัมพันธ์ การช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณกรรม และกระตุ้นให้มีความสนใจปัญหานี้มากขึ้น					
17	หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ทำงานในด้านการให้ความช่วยเหลือเด็ก ควรจะประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการทารุณกรรมเด็กให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบ รวมทั้งการเสนอวิธีการป้องกันหรือช่วยเหลือแก่ประชาชนทั่วไป					
18	ควรมีการประชาสัมพันธ์เรื่องเบอร์โทรศัพท์รับแจ้งเหตุเกี่ยวกับการทารุณกรรมเด็กให้บุคคลทั่วไปได้ทราบ					
19	การจัดให้มีหน่วยงานสนับสนุนทางสังคม จะช่วยให้ชุมชนนั้นมีปัญหาการทารุณกรรมเด็คน้อยลง เนื่องจากจะมีหน่วยของชุมชนในการสอดส่องดูแลแทนหน่วยงานของรัฐและเอกชน ซึ่งมีบุคลากรน้อย					
20	การทำงานให้ความช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณกรรมของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แล้ว					

ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
มาตรการทางกฎหมาย						
21	กฎหมายที่มีอยู่ยังไม่สามารถคุ้มครองป้องกันการทารุณกรรมเด็กได้					
22	ถ้ามีกฎหมายแห่งเหตุที่เป็นข้อบังคับอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้พบเห็นการทารุณกรรมเด็กต้องรีบแจ้งต่อศูนย์คุ้มครองเด็ก หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ จะทำให้สามารถช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณกรรมได้มากและได้ทันทั่วทั้ง					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวอาภาพรรณ ถาวโรฤทธิ์ เกิด เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2515 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีการศึกษา 2537 เข้าศึกษาต่อหลักสูตรสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดงขี้เหล็ก สาขาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2541

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย